

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 17. Decretum de reformatione Curiae Romanæ in hac Sessione
promulgatum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

Sæcul. XVI pediret. Hujus rei Bullam condidit
 A. C. 1514. ab Episcopo Massiliensi prælectam. Præ-
 terea Pontifex preces injunxit per uni-
 versum Orbem Christianum pro pace in-
 ter Principes obtinenda, necnon pro u-
 nione adversus Infideles, hancque in rem
 Indulgentias elargitus est: demum distri-
 cte prohibuit, nequis ejus foederibus,
 quæ aut per Legatos aut Nuncios Apo-
 stolicos inire voluerit, clam vel aperte a-
 liquod impedimentum quovis pacto in-
 terponere præsumeret.

§. XVII.

*Decretum de reformatione Curiaë Ro-
 manæ in hac Sessione pro-
 mulgatum.*

Collect. Conc.
p. 219 & seq. Post hæc Neapolis Archiepiscopus pro-
 lixum perlegit decretum de Reforma-
 tione Curiaë Romanæ, in quo non pau-
 ca continentur statuta circa morum disci-
 plinam. Primo enim sancitum. *Ut*
deinceps Ecclesiis de personis ætate matura,
gravitate morum, literarumque scientia præ-
ditis provideatur; nullus quoque Episcopus
Ecclesiis citra vigesimum septimum ætatis
annum, nec monasteriis Abbas citra vigesi-
num secundum præesse valeant. Utque per-
sonæ idoneæ promoveantur, Cardinalis, cui
electionis, postulationis aut provisionis Ec-
clesiæ vel monasterii relatio committetur,
ante-

antequam in Consistorio electum proponat, Sæc. XVI.
 uni cujuslibet Ordinis antiquiori Cardinali A.C. 1514.
 electionem notam faciat, ut negotium electionis
 examinetur, & si qui contraverint, idoneos,
 & fide dignos testes audiant, & si opus fuerit,
 alios assumant, processusque & jura ejusmodi
 relationis unacum dictis testium ad consistorium
 deferant.

II. Nullus Episcopus, aut Abbas, quovis requirente, nisi sibi copia & facultas legitimæ defensionis permittatur, etiamsi crimina fuerint notoria, diligenterque auditis partibus, dignitate privari valeat: neve aliquis Prælati invitus, nisi ex aliis justis efficacibusque rationibus & causis, transferatur a sua Ecclesia ad aliam

III. Quoniam ex commendis Monasteriorum ipsa Monasteria tam in spiritualibus, quam in temporalibus graviter læduntur, statutum, ut cum illa per obitum Abbatum, qui illis præerant, vacaverint, nullo pacto cuiquam possint commendari, nisi pro conservatione auctoritatis Apostolicæ Sedis, & ad occurrendum malitiis illam impugnantium. Ea vero monasteria, quæ commendata fuerint, cum per Abbatum decessum, quibus erant commendata, commendæ hujusmodi cessaverint, Cardinalibus duntaxat, ac personis bene meritis commendari possunt. Ita tamen ut Commendatarii, si mensam separatam habuerint, ac seorsim a mensa conventuali,

Sæcul XVI
A.C. 1514
ventuali, quartam suæ mensæ partem pro
restauracione fabricæ Conventus impendant;
si vero mensa fuerit communis, tertiam om-
nium fructuum monasterii, pro fabrica Mo-
nasterii, & sustentatione Monachorum im-
pertiri teneantur.

IV. De cetero Parochiales Ecclesiæ. ac
dignitates, quarum fructus ducentorum auri
valorem annum non constituunt, S. R. E.
Cardinalibus non commendentur, nisi per
obitum familiarium suorum vacaverint, quæ
illis commendari possunt, ut illa ad illarum
personarum sibi gratarum & idonearum
commodum infra sex Menses dimittere te-
neantur.

V. Ecclesiarum membra a suo capite
absque legitima & rationabili causa nequa-
quam disjungantur; dispensationes autem
ad plura incompatibilia beneficia ultro duo,
nisi qualificatis non concedantur, nisi ex ma-
gna & urgente causa. Personis vero ultra
quatuor beneficia, parochiales Ecclesias,
vicarios, ac dignitates, etiam per viam unio-
nis vel commendæ ad vitam obtinentibus
terminus duorum annorum ex nunc præsi-
gatur, ut interim quatuor tantum ex eis re-
tentis reliquas dimittere teneantur, & benefi-
cia dimittenda resignare valeant in manibus
Ordinariorum.

Præ-

Præterea eodem decreto ea, quæ secul. XVI.
 Cardinales, atque Curia Romanæ Offi- A. C. 1514.
 ciales concernunt, ordinata fuere, & qui- Labbe Coll.
 dem de Cardinalibus statutum, quod cum conc. t. 14.
 illi ceteros omnes in ipsa Ecclesia post sum- p. 222.
 mum Pontificem honore ac dignitate præce- Rayn. l. c.
 dant, conveniens ac debitum sit, ut vitæ mun- n. 22. 23 &
 ditia, ac virtutum splendore cunctis præ- seqq.
 fulgeant. Quapropter sint omnes divinis
 officiis, Missarumque celebrationibus intenti,
 habeantque capellas suas, in loco honesto,
 Sitque eorum domus, familia, mensa, suppel-
 lexque non fastu aut pompa, neque super-
 fluis rebus reprehensibilis, ne peccandi, ex-
 cedendique modum licentia inde nascatur, sed
 ut æquum est, modestiæ, & frugalitatis spe-
 culum dici mereantur. Illis itaque sint con-
 tenti, quæ Sacerdotalem præferunt mode-
 stiam, ac Prælatos & quoscunque alios in-
 signes Viros ad Romanam Curiam venien-
 tes benigne, honorificeque tam publice quam
 privatim tractent. Præterea ministerium
 indecorum Episcoporum, Prælatorumque in
 domibus non habeant, ne ceteris præesse in-
 stituti in vilis descendant ministeria. Sta-
 tuimus quoque, ne partialitatem suscipiant
 aliquam. Principum & quorumcunque a-
 liorum, ac præsertim pauperum & Religio-
 sorum justa negotia pio promoveant af-
 fectû.

Tituli sui loca, si præsentis fuerint, per-
 sonaliter, si vero absentes, per Vicarium se-
 mel

Secul. XVI A.C. 1514. *mel saltem singulis annis visitent: Clericos
 & populos Ecclesiarum titulo suo subjecta-
 rum cum diligentia inquirant, vigilantque
 circa cultum divinum & bona dictarum Ec-
 clesiarum, & pro augmento divini cultus,
 quilibet Cardinalis relinquat suo titulo, quan-
 tum sit satis ad Presbyterum unum commode
 ibi sustentandum, vel tantum illi relinquat
 vel donet, quantum conscientiae suae videbi-
 tur. Ecclesiarum bona temere non effun-
 dant Cardinales, sed ea in piis, & bonis ope-
 ribus exponant: Ecclesiis, quae illis com-
 mendatae sunt, etiamsi Cathedrales fuerint,
 debite inserviri procurent, dignos vicarios
 seu suffraganeos cum competente mercede ap-
 ponentes: reliquis de justo Religiosorum Deo
 servientium numero provideant, aedificia quo-
 que in statu convenienti conservent, & di-
 ruta instaurent. Circa numerum Familia-
 rium equorumque ea utantur circumspectio-
 ne, ne luxus ac prodigalitatis vitio nota-
 ri possint: neve rursus avari, sordidique
 habeantur: Attentque provideant, ne quis
 in familia eorum in Sacris constitutus ve-
 stes portet, quae Ordini Ecclesiastico parum
 conveniant, sed ita vivant, ut mores Ec-
 clesiasticis suis Ordinibus non discrepent.
 Denique nullis Cardinalibus legationis titu-
 lum obtinentibus, eam per locum tenentes
 administrare liceat, sed personaliter ipsi ad-
 esse teneantur, exceptis tamen illis, quos legi-
 tima*

tima caussa impediēte abesse contingat, & hoc pro minori parte temporis.

Sæcul. XVI.
A.C. 1514.

De ceteris autem Officialibus fuit decretum, ut Magistri Scholarum pueros suos ea, quæ ad Religionem & bonos mores pertinent, edoceant. Blasphemi quoque, Concubinarij, & Simoniaci in eodem decreto varijs pœnis castigari jubentur; si Clericus fuerit vel Sacerdos beneficiorum fructibus unius anni mulctetur, & hoc sit pro prima vice, pro secunda, omnino beneficijs suis privetur; si tertia, ad omnia beneficia ulterius retinenda inhabilis reddatur. Laicus vero blasphemans, si Nobilis fuerit, pœna viginti quinque Ducatorum mulctetur, & pro secunda vice quinquaginta, pro tertia vero nobilitatem perdat. Si vero ignobilis ac plebejus fuerit, in carcerem detrudatur, & si denuo deprehensus fuerit, ad triremes damnetur. Sancitum præterea, ut Sæculares Judices contra Blasphemos animadvertant, sique eos justis pœnis non affecerint, quasi eidem sceleri obnoxii, eisdem quoque pœnis subjiciantur. Concubinarij æque ac Simoniaci tam Clerici quam laici juxta juris censuram severe puniantur. Quilibet habens beneficium cum cura vel sine cura, si post sex menses ab obtento beneficio divinum officium non dixerit, fructus suos non faciat pro rata omiffæ recitationis. Si vero ultra dictum tempus in hac negligentia permanserit, beneficio ipso privetur. Intelligatur autem officium

officium

Sacra. XVI. officium omittere, quoad hoc, ut beneficio pri-
A. C. 1514. vari possit, qui per quindecim dies illud bis
 saltem non dixerit.

Collect. Cont. Statuitur, ut fructus Ecclesiarum per
Labh. t. 14. seculares ullos Principes, etiamsi Imperator,
p. 228. vel Reges fuerint, sequestrari, occupari sub
Raynald. l. c. quocunque prætectu non præsumantur sine
n. 33. 34. expressa Romani Pontificis licentia, cum
 fructuum Ecclesiasticorum plenaria dispositio
 & administratio ad Romanum Pontificem,
 & illos etiam, qui ejusmodi Ecclesias jure ob-
 tinent, solum pertineat. Innovantur etiam
 Canones in favorem libertatis Ecclesiasticæ
 tam quoad Clericos, quam eorum bona
 editi, ac prohibetur, ne Laici Clericis de-
 cimas, & alia hujusmodi onera imponant.
 Denique statuitur, ut contra hæreticos, &
 Judæos procedatur per Judices a Papa de-
 putandos, relapsi vero absque ulla spe veniæ
 ac remissionis debitæ pœnis puniantur.

Hæc decreta a Leone X. Papa salu-
 briter condita, atque in nona Lateranen-
 sis Concilii Sessione circa Cleri Romani
 restaurationem promulgata fuere: nulla
 tamen ibidem mentio facta legitur que-
 relarum, quas Galli, atque Germani in-
 geminabant. Recitato autem hoc de-
 creto, idem Neapolitanus Archipræsul
 aliam ejusdem Pontificis Constitutionem
 prælegit, qua Sanctitas sua enunciabat,
 se decimam Sessionem ad primam Decem-
 bris

bris diem indicere, ut Prælati, alique vocati commode ad sacrum Lateranense Concilium venire possint. Eadem tamen Sessio postmodum ad vigesimam tertiam Martii prorogata est: cum vero argumentorum gravitas, quæ in eo pertractanda essent, amplius temporis spacium pro matura discussione exposceret, Sessio rursus ad quartam Maji diem Anni sequentis millesimi quingentesimi decimi quinti differebatur; unde prorogationis literæ ad valvas Ecclesiarum S. Petri & S. Joannis in Laterano die vigesima secunda Martii affigebantur.

§. XVIII.

*Selimi Turcarum Imperatoris
victoriæ.*

Interim Selimo Turcarum Imperatori cupiditatem, qua imperii sui fines extendere anhellabat, satiandi materia nunquam deerat, ipsa animi sui fortitudine magnis conatibus adspirante. Jamjam Mammelucos numeroſo exercitu aggressus prostravit, fugavitque. Inde victoriam arma in Persidem circumferens, cum Ismaele Sophi die nona Octobris hoc anno magus conferuit, dudum ancipiti eoque atroci prælio dimicans; tandem vero plena victoria Persarum Regem proſtigavit, qui, cum recentem exercitum

*Chalcond. in
hist. Turc.*

*l. 13. n. 8. 13.
Bemb. l. 10.*

ep. 5.

*Rec. Bizar.
rer. Pers. l. 10*

*In collect.
rer. Turcic.*

*post Chalc.
Lounclav. l. 7*

*in Pandect.
Turc. n. 215.*

*Paul. Jov.
in Selim.*

*Raynald.
hoc ann. n. 40.*

Hist. Ecclesiast. Tom. XXXIII.

C pro